

HÍRNÖK

A csallóközesütörtökiek lapja

VIII. évfolyam 4. szám

2012. december

Bodor Miklós:

Betlehemi csillag

*Betlehem csillaga
vezet három királyt
köszöntve Mária
újszülött kis Fiát.
Karácsony este van
csend honol a tájra
szeretet szívekben
békesség hazája.*

*Harang hangja kondul
hótakarta tájon
templomba hívogat
havas pusztaságon.
Harangszó hívogat
zengő szép zenével
egybeolvad hangja
hívók énekével.*

*Egy család asztalnál
szívük valakit vár,
Ki nem jöhet haza
üres egy szék egy tál.
Zöldel a fenyőfa
besétál a házba
ünnepre öltözik
csillogó ruhába.
Betlehem csillaga
vezet három királyt
köszöntve MÁRIA
újszülött kis Fiát.
Teremtő zápor hull a földre,
Jogod van fényre
És örömré...*

***Áldott karácsonyi ünnepeket
és békés, boldog új évet
kívánunk
minden jóakarató
embernek!***

Jobb időkre várva

Az ember már csak olyan, hogy mindig reménykedik a szebb jövőben. Ilyenkor, az év egyik legszebb ünnepére, Jézus Urunk megszületésének megünneplésére és az új esztendő üdvözlésére készülve különösen vágyik a jobb időkre. És így van ez jól: a remény, a hit még az orvosok szerint is plusz erőt ad az embernek, még a beteg is gyorsabban gyógyul, ha bízik felépülésében. Az évek ez az időszaka azonban arra is lehetőséget nyújt, hogy megálljunk egy rövidke időre, lassítva rohanó világunk ritmusát, hogy visszatekintsünk az elmúlt egy évre, s párhuzamosan megfogalmazzuk azokat a célokat, amelyek hitünk és reményeink ésszerű alapjai lehetnek. És igaz ez egyénre, közösségre is.

Válságos világot élünk – írunk lapunkban is többször az idén, az emberek gazdasági és szociális helyzete jobb esetben stagnált, a legtöbben azonban saját bőrükön érezték az egész Európát, így Szlovákiát is ért megpróbáltatásokat. A parlament költségvetési vitája és az elfogadott költségvetési törvény pedig azt sugallja, a 2013-as esztendő még nem lesz az az év, amikor elmondhatjuk: a neheze már mögöttünk van. Mégsem szabad pánikba esnünk, mégis azt mondom, vizsgáljuk a dolgok jobb oldalát, s talán kapaszkodókra lelünk.

Nézzük például, mit sikerült közösségként – a falu önkormányzatának a lakossággal

összefogva – elérnünk a búcsúzó esztendőben! S lássuk, hogy van miről beszámolnunk, van mivel dicsekednünk. A válságos idők ellenére sikerült átadnunk egy olyan hulladékgyűjtő-udvart, amely modern, mindenben megfelel a kor követelményeinek. Felújítottuk a községházát, amely a jövőt tekintve nem kis mértékben csökkenti a költségvetési kiadásokat, azaz energiatakarékos beruházásnak is tekinthető. Mindkét esetben pályázati forrásokat használtunk fel, ám a sírkert bővítését és a temetői járdák kiépítését önerőből oldottuk meg. Társadalmi összefogással felújítottuk a Szentháromság szobrot, amely falunk új büszkesége lett. Támogatni tudtuk falunk civil szervezeteit, a sportot, a kultúrát, az idősebbeket és fiatalokat egyaránt. És nem csökkent a lakosságnak nyújtott szolgáltatások minősége sem, nem kényszerültünk például a közvilágítás kikapcsolására, amit sok helyütt meg kellett tenniük az önkormányzatoknak. S történt mindez úgy, hogy nem adósítottuk el a falut.

Ha pedig a jövőt firtatjuk, hadd számoljak be arról – ahogy az eredmények felsorolásakor, itt is a teljesség igénye nélkül említsek csak pár kezdeményezést –, hogy immár elkészült az óvoda épületének teljes rekonstrukcióját magába foglaló terv, amellyel a Környezetvédelmi Alapnál pályázunk, hogy a jövő esztendőben falunk

legifjabb „polgárainak” tudjunk méltó helyet biztosítani az iskolára való felkészülésben. Újabb jelentős energiatakarékosági beruházásra is készülünk a közvilágítás modernizációjának a tervével. Folytatjuk a sírkert kiépítését, tervezzük az úgynevezett kántorház helyének területrendezését – minden bizonnyal észrevették polgáraink, hogy az épület elbontása december közepén megkezdődött, ráadásul nem terheli a költségvetést, egy vállalkozó térítésmentesen vállalta a munkát. És továbbra is támogatni kívánjuk szervezeteinket.

A hit és a remény erősítésének szándékával hagytam írásom végére a helyi önkormányzat képviselőtestületének legfrissebb, december közepén született döntését, amely talán az ünnepek előtti jó hír is lehet lakosaink számára: úgy döntöttünk, hogy 2013-ban nem lesznek változások a helyi adók és illetékek mértékében, minden befizetni való marad a búcsúzó év szintjén. És döntésünk végleges, annak ellenére, hogy a jövő évi költségvetéshez még nem kapta meg a polgármesteri hivatal a pénzügyminisztériumtól a tervezési keretszámokat, meg annak ellenére is, hogy a csukárpakai hulladék-lerakat üzemeltetője – ahová falunkból is szállítjuk a kommunális hulladékot – tíz százalékkal emeli a tárolási díjakat. Egyetlen nyitott kérdés maradt még: hogyan biztosítsuk nyugdíjasaink kedvezményes hulladékelszállítását, minthogy a parlament a helyi adókról és illetékekről szóló törvény módosítása során elvette az önkormányzatoktól azt a jogot, hogy a kérdést saját hatáskörben, rendelettel rendezhessék. A kérdéshez januárban térünk majd vissza, de mindent megteszünk azért, hogy ezen a téren is valós segítséget tudjunk nyújtani nyugdíjasainknak.

A közelgő ünnepek és az új esztendő kapcsán azt kívánom falunk minden polgárának, hogy jöjjenek el azok a várva várt szebb, jobb idők – s ha késnének, akkor legalább annyiban változzon életünk, hogy az eddiginél is nagyobb hitben, reményben és szeretetben élhessünk!

Óry Péter polgármester

Mit ajándékozzak Jézusnak Karácsonyra?

AZ ádvent időszaka után, szinte észre sem vesszük, a legszebb ünnep pogtat ajtónkon. Nemsokára a szentestén ünnepi asztalhoz ülünk szeretteinkkel. Illő lenne kicsit elgondolkodni az ünnep történetén, de főleg azon, hogy milyen nyomot hagy szívünkben az idei karácsony – Urunk Jézus Krisztus születésének napja.

Ádvent időszakában felkészültünk karácsony ünneplésére. Községünk lakói elkészítették Szlovákia legszebb és legnagyobb ádventi koszorúját, részt vettünk az ádventi koncerten és vásáron, amelyen hozzájárulásunkkal is támogathattuk a jó célt. Így merem remélni, hogy szép ünnep vár ránk. Bár ezek mind külső dolgok, amelyek fontosak is lehetnek, de nem a legfontosabbak, nem a leglényegesebbek. A legfontosabb azonban az, ami a szívünkben van. Ezért olyan lesz a karácsony, amilyen mértékben Istent beengedjük a szívünkbe. Karácsony nem tartozik a legősibb ünnepek közé, mint amilyen a legfontosabb és legnagyobb: a húsvét – Krisztus Urunk feltámadásának az ünnepe. Karácsonyi ünnepeket két nagy esemény jelképezi: Urunk megszületése és Urunk megjelenése – a három királyok ünnepe. Rómában a 4. században kezdték ünnepelni a natale solis /nap születése/ pogány ünnep helyett. Mivel a pogányság a Római Birodalomban eléggé elterjedt volt, /a lakosság kb.90 százaléka volt pogány/, a keresztények új értelmet akartak adni a pogány ünnepeknek. Krisztus a világ világossága, aki azért jön, hogy fényt hozzon, és fényével megvilágítsa az embereket /Jn.1,9/, éppen ezért a nap ünnepe alkalmas volt Urunk születésének megünneplésére. Egészen pontosan 337-ből való az első közlemény karácsony megünnepléséről. Aranyszájú Szent János 386. december 25-ét említi karácsonyi szentbeszédében, hogy ekkor Jézus születését már tíz éve ünneplik. Ádám és Éva napját Szent Ágoston is említi, hogy böjttel is készüljünk Urunk születésére. A mai napig fennmaradt a szokás, hogy ezen a napon böjtölünk, bár a 2. vatikáni zsinat után a böjt már nem kötelező. Érdekes szokást említ Nagy Szent Gergely pápa, mely szerint karácsony nap-

ján a pap három misét mondhatott (rendes körülmények között csak egyet mondhat naponta). Nagy Szent Gergely szerint ez a szokás Rómából származik, mert karácsony napján Rómában három főtemplomban volt körmenet, nevezetesen a S. Mária Maggiore, a S. Anastásia és a S. Pietro templomban. A szentmise időpontjai is szimbolikusak. Az első szentmisét éjjel tartották, mert Jézus éjjel született, a másodikat a nap fölkeltekor – pásztorok miséje-, mert akkor indultak a pásztorok megkeresni Jézust, a harmadik szentmisét pedig napközben ünnepelték, és az angyali nevet kapta. Karácsony ünnepétől elválaszthatatlan a jászol, vagy a betlehem építése. Ezt a szokást a ferences barátok terjesztették el. Az első jászolt 1223-ban Assisi Szent Ferenc építette, később ez a szép szokás elterjedt az egész egyházban, karácsony szimbólumává vált. Manapság talán a karácsonyfa jelképezi leginkább a karácsonyt, ami sokkal később terjedt el. Először Németországban, főleg protestáns környezetben állítottak karácsonyfát, viszont a fának nagy üzenete van. Hiszen Ádám elvesztette az élet fáját, Jézus pedig visszaadta születésével és halálával, azért a napot, mikor karácsonyfát díszítünk, Ádám és Éva napjának hívjuk.

Jézus Krisztus születése alapot adott különböző történetek elterjedésének, amelyekből sok tapasztalatot leszűrhetünk életünkhöz. Az egyik történet arról szól, hogy a pásztorok közt, akik Jézusnak jöttek hódolni születése után, ott volt Ádám és Éva is. Ők is nagyon sokáig várták a világ megváltóját, hisz ő általuk jött a halál az emberekre. Ami-

kor a barlang elé értek, érezték, hogy nem méltók arra, hogy Jézus közelébe menjenek, így csak a barlang előtt álltak alázatosan, és figyelték az ajándékokat, amelyeket a pásztorok vittek Jézusnak. Gondolkodtak, hogy ők vajon milyen ajándékot adhatnak Jézusnak. Miután kicsit megnyugodtak, félelemmel, de nagy elvárásokkal léptek be Jézus születésének helyére. Meghajoltak előtte, és kérték, hogy bűnük nyerjen bocsánatot. Amikor meglátta őket a Szűzanya, és megszólította őket, hogy lépjenek közelebb, szemüket előntötték a bűnbánat könnyei. Ádám egy kis idő után felbátorodott, kivett egy gyümölcsöt a táskájából, amelyből hiányzott egy rész. Ez a gyümölcs az elveszett paradicsomból volt, a jó és a rossz tudás fájáról, mellyel az első ember szembe szegült Istennel. Ádám kérte Jézust: „Uram, bocsájtsd meg, de nincs másom, amit adhatok, csak a bűneim, melyekkel ellened vétkeztem.” A Szűzanya kivette a gyümölcsöt Ádám kezéből, és az újszülött Jézus lábához tette. Hiszen Jézus értünk, bűnösökért jött e világra. Ezután a Szűzanya kikísérte mindkettőjüket, és ők új emberré váltak.

Mit ajándékozzak Jézusnak Karácsonyra én? Ajándékozzam neki saját magamat, szívemet, hogy az Eukarisztiában való találkozás Jézussal és az ő születésének ünneplése segítsen abban, hogy új, jobb emberré változhassak!

Áldott, kegyelmekben és békében gazdag karácsonyi ünneplést kívánok a község összes lakójának!

Masicza Robert, plébános

Európa, Szlovákia,

Az újságírók gyakran folyamodnak munkájuk során az ankét műfajához, kivált képp az évváltások időszakában. Úgy döntöttünk, ebben az évben mi is kipróbáljuk ezt a műfajt a **Hírnök/Spravodaj** negyedéves kiadványunkban, vagyis a csallóközsütörtökiek lapjában.

A helyi önkormányzat képviselő-testületének tagjait kértük meg arra, válaszoljanak négy kérdésünkre, és pedig arra, hogy:

1. Mit tart a legfigyelemreméltóbb eseménynek 2012-ben az Európai Unió életében, avagy az EU-s tagországokban történt események közül - és miért?

2. Melyik szlovákiai eseményt tartja a legemlékezetesebbnek a búcsúzó évben, amely pozitív vagy negatív irányban befolyásolhatja az ország életét a közeli vagy távolabbi jövőben?

3. Milyen eseményre vagy történéssre, folyamatra emlékszik vissza szívesen, avagy éppen elkéséredéssel Csallóközsütörtök községet, lakosságát illetően 2012-ben?

4. Mit kíván önmagának és a falu lakosságának az új esztendőre?

A válaszokat a beérkezés sorrendjében közöljük.

Kállay Károly

1) Az Európai Unió és tagországi életében napjaink meghatározó feladata a 2014-2020-as programozási időszak költségvetésének az elfogadása. Az idén ez nem sikerült, reméljük, jövőre igen, mert ha nem kerül sor megállapodásra, az senki sem lesz jó. A másik súlyos, megoldásra váró probléma az unió néhány tagországa (Görögország, Spanyolország, Olaszország) súlyos gazdasági válságának kezelése, amely komoly politikai változásokat hozhat: az unió szétesését vagy a szorosabb integrációt. Miközben hatalmas gond a fiatalokat sújtó munkanélküliség is. Az unióban minden ötödik fiatal munkanélküli, a szociális rendszer kiadásait ezen a tételen évente 150 milliárd euróra becsülik. Ezeket a mozzanatokat tartom az EU legfontosabb eseményeinek, ezen gondok leküzdése hatalmas energiákat emészt majd fel az elkövetkező időszakban.

2) Annak ellenére, azok közé tartozom, akik optimistán tekintenek a jövőbe, a 2012-es év nem hozott olyan eseményt, amely különösebben nagy örömmel töltött volna el. Ellenkezőleg, azt látom, hogy az emberek többsége megcsömörlött, nehezen viselik a nagy munkanélküliséget, a magas árakat és adókat, az alacsony béreket – a gazdasági válságot. Közben nem érzik az emberek, hogy valaki – akár a politikusok vagy a gazdasági vezetők – figyelne gondjaira, úgy érzik, csak eszközök a „hatalmasság” kezében. Ez pedig már az erkölcsi válság kezdete. Ez

a közhangulat csak mélyíti a válságot, s nem ad reményt gyors leküzdéséhez.

3) A gazdasági válság elérte az önkormányzatokat is. Ezért nekünk, képviselőknek a pénzügyi helyzet stabilizálása a feladatunk úgy, hogy ne csökkenjen a lakosoknak nyújtott szolgáltatások színvonala. Ilyen körülmények között külön öröm, ha sikerül előbbre lépni falunk fejlesztésében, például a község háza hőszigetelésével, a hulladékgyűjtő-udvar átadásával, a sírkert bővítésével, avagy azzal, hogy támogatjuk civil szervezeteink közösségépítő munkáját, szándékaikat.

4) Az újrólévi vigadozás előtt vár még ránk a keresztény világ legszebb ünnepe is. Hiszem, hogy az ünnepek arra is jók, hogy megálljunk egy pillanatra elgondolkodni a hétköznapokról és keresni szeretteinkkel az egymáshoz vezető utat. Kívánom, hogy mindenki találja meg ezt az utat, hogy ezáltal szép legyen a karácsony ünnepe, az új évben pedig jó egészséget és egyéni, valamint munkasikert kívánok minden falubelimnek.

Nagy Anaklét

1) Nem vagyok közgazdász, vagyis csak az úgynevezett józan paraszti ész mondatja velem, hogy elhibázott az Európai Unió válságkezelése. Mi abban a logika, hogy a kevésbé eladósodott országok hitelt vesznek fel, hogy abból olyan alapot hozzanak létre, amely aztán a jobban eladósodott országoknak nyújt mentőövet? Mert ha aztán mi is fizetéképtelenek leszünk, nekünk ki nyújt segítséget?

Olyan ez, mint a piramisjáték! Ráadásul mi, szlovákiai emberek olyan országoknak nyújtunk segítséget, ahol magasabbak a bérek, a nyugdíjak – az életszínvonal, mint nálunk. 2012-ben ezért csalódást okozott számomra az uniós politika.

2) A mi kis országunkkal kapcsolatban csak azt tudom mondani, hogy nyert egy párt a választásokon, amely biztonságot ígért az embereknek. Ami viszont a választások óta történt, minden, csak nem biztonság: csökkennek a reálbérek, kevesebb a munkahely, a „kisember” alig tudja előteremteni a mindennapi kenyérrelváltót. Nem személyes helyzetemet ecsetelem, inkább azt írom le, amit látok: az emberek egyre idegesebbek, egyre nehezebben viselik el egymást, és egyre tehetlenebbnek érzik magukat. Sajnos, joggal!

3) Falunk a krízis ellenére szépen fejlődött: megnyílt a hulladékgyűjtő-udvar, működtek a civil szervezetek, amelyek egytől egyig kivették részüket a falunk szépítéséből - mint például a kántorház tetejének elbontása és eltakarítása, a Szentháromság-szobor felújítása -, vagy éppen szellemi gazdagodásából valamilyen kulturális rendezvény, esemény kapcsán, mint a rovásírásos falutábla avatása, az adventi koszorú elkészítése. És ami nagyon fontos: jótékonykodtak is szervezeteink az idősebbek és egészségkárosult emberek támogatásával. Ennek nagyon örülök.

4) Amit én kívánnék az elkövetkező évre az elsősorban az egészség, mert ha az van, minden megoldható. De még kitartást és emberséget is kívánok mindenkinek, azt, hogy ne tartsuk többre magunkat másoknál! Vagyis: tiszteljük egymást az eddiginél jobban az új évben.

Tomanovič Rita

1) Az Európai Unióban talán nincs is olyan esztendő, amikor „eseménytelenség” jellemzi a közösséget, az idei év mégis rendkívülinek nevezhető, ha figyelembe vesszük, hogy szinte már eldőlt: lesz bankunió, s egyre hangsúlyosabban beszélnek egy föderatív európai átrendeződésről. E nagy dolgok mellett szinte eltörpülnek az olyan gazdasági események, amelyek a válság mellett plusz anyagi terhet rónak a tagállamokra, és hatásuk közvetlenül érinti az EU polgárait is. Ilyen a görög válság például, amely kezelése igazságtalanságokat is hordoz magában, hiszen olyan országok is kénytelenek segíteni az athéni kormányoknak, amelyek lakossága szegényebb a görögöknél, ahol alacsonyabbak a nyugdíjak, a bérek, s ahol a görögországi szintnél magasabbak az adók és járulékok. Ráadásul úgy tűnik, az EU újabb 43,7 milliárd eurós

Csallóközsütörtök

segítsége sem vet véget az ország bajainak, a segédkező országoknak pedig még a hitelkamatokról is le kell mondaniuk.

Számomra meglepetés, hogy az Európai Unió kapta a Nobel-békedíjat. Szerintem az személyeket vagy kisebb emberi csoportot illet konkrét tevékenységért. Arról nem is beszélve, hogy az EU éppen átalakulóban van, egy-egy tagországában pedig még véres szembenállások is kialakulnak nemzetiségek vagy vallások között.

2) A szlovákiai események nem adnak okot derüléstésre: az anyagi megszorítások, az új adó- és illetéktörvények nagy megterhelést jelentenek mind az alkalmazottak, mind a vállalkozók számára, ami a közeljövőben mindenképpen negatívan befolyásolja életünket. És az intézkedések nem jelentenek kiutat a költségvetés számára sem, hiszen egyre nő a munkanélküliség, sok kisvállalkozó feladja vállalkozását a növekvő anyagi terhek miatt, a belső fogyasztás is csökken, hiszen egyre kisebb a lakosság vásárlóereje.

3) Szerintem falunkban a 2012-es esztendő békében, nyugalomban telt el, rengeteg jól sikerült kedves esemény került megrendezésre a februári farsangi dőrejárással kezdve egészen a decemberi adventi koszorú-szentelással vagy a karácsonyi koncerttel bezárólag. Szóval büszke vagyok falunkra.

4) Az új esztendőre mindenkinek jó egészségét, kitartást és „biztos” munkahelyet kívánok.

Németh Ferenc

1) Ebben a formájában az EU-t azonnal megszüntetném, erősen EU ellenes érzéseket vált ki bennem minden lépésük, sajnos nem tudok egyetlen egy döntést sem említeni, ami bármilyen optimizmussal töltene el. Talán a legrosszabbnak az euró-védőháló létrehozását tartom, ami véleményem szerint az európai adófizetők megnyomorításáról szól, és a szinte korlátlan hatalmú bankok felelőtlen döntéseivel okozott károk megtérítését szolgálja. De súlyos kritikával tekintek az EU globális törekvéseire, mert szerintem a nemzetek és keresztény gyökereink meggyöngyítését célozzák. A Nobel-békedíj odaítélését az Európai Uniónak meg egyenesen ironiának és a díj megcsúfolásának tartom.

2) Talán kereshetnék pozitív jelenségeket, lehet, találnék is, de számomra mindent felülről és meghatározó búcsúzó évünkben egy döntő esemény: a Gorilla ügyirat nyilvánosságra kerülése, de még inkább az, ami egy „demokratikus” és „jogállamban” ezek után NEM történt meg ...

3) Nagyon pozitívan látom a Szentháromság szobor felújítását, a hulladékgyűjtő-udvar üzem behelyezését, új plébánosunk aktivitását és sok más dolgot... Szomorúsággal tölt el a csökkenő gyermeklétszám a helyi iskolában.

4) Békés, egészségben és eredményekben gazdag boldog új esztendőt kívánok mindenkinek.

Kiss Ferenc

1) Nem vagyok gazdasági szakember, így nem tudom megítélni az Európai Unió gazdasági válságkezelő tevékenységét, de azt, hogy a különböző tagországok válságkezelő intézkedéseit érdekszövetségek és diktátumok alapján próbálják befolyásolni és irányítani, az teljesen világos számomra. Ez egy politikai színháték és nem valós megoldásokra törekszenek. A kettős mérce alkalmazása a válságkezelő-megszorító intézkedések meghozatalának bírálatában a tagországok esetében számomra teljesen elfogadhatatlan. A kissebségi politika kezelésében tapasztalható kettős mérce szintén felháborító. A Sólyom László esetében hozott uniós bírósági döntés, amely alapján Szlovákia nem sértette meg az uniós jogot, amikor 2009. augusztus 21-én megakadályozta az akkori magyar köztársasági elnök szlovákiai látogatását nekem, a jogban járatlan állampolgárnak, érthetetlen. Vagy a szlovákiai Fico féle kettős állampolgárságot szabályzó törvény, amely alkotmányellenességét és diszkriminatív voltát az unióban az adófizetők jóvoltából jól élő politikus hölgyek és urak nem kívánják felülvizsgálni...

2) A szlovákiai előrehozott választások számomra csalódást okoztak, mind a Smer nagyarányú győzelme, mind az MKP parlamenten kívül maradása. Szomorú, hogy az embereket ennyire félre lehet vezetni, és befolyásolni. A Smer sem fogja tudni megoldani megszorítások nélkül az ország gazdasági problémáit. Sajnos, a megszorítások érinteni fogják az önkormányzatokat is. A költségvetés megnyirbálása nagyon nehéz helyzetbe fogja hozni falunkat is.

3) A faluban végre sikerült beindítani a gyűjtőudvar működését. Összefogással sikerült felújítani a Szentháromság-szobrot és szűk környezetét. Örömmel tölt el, hogy kezd kialakulni egy lokálpatrióta szemlélet, és a község polgárai a jó ügy érdekében össze tudnak fogni, hogy a gazdasági nehézségek ellenére, közös erővel szebbé tegyék falujukat.

4) Mindenkinek kitartást, erőt, de leginkább jó egészséget kívánok az új esztendőben,

hogy ezt a megpróbáltatásokkal teli gazdasági bizonytalanságot át tudjuk vészelni.

Németh Róbert

1) Minden évben megemlékezem arról, hogy milyen jó uniós tagságunk, mert biztosítja az embereknek a mozgás, a munkavállalás, a tanulás szabadságát. Sokaknak ez már természetes, de azért mindenki megemlékezhetne arról, amikor az uniót szidja, hiszen volt ez másként is. Sőt, ez a „volt ez másként” sajnos érezteti hatását, s ezt idén megint tapasztalhattuk. Úgy is mondják ezt: kétbességű Európa, pedig nem erről van szó. Arról, hogy a legerősebb uniós gazdaságok még mindig nem a megbízható és hasznos partnert látják bennünk, hanem szinte már művi úton tartják fenn a különbséget a „régii” tagországok és az „újakk” – ezek vagyunk mi, közép-kelet-európaiak – között. Ez érthetetlen és egészségtelen jelenség, és bántó is.

2) Rövidesen szép jubileumát, hetvenedik születésnapját ünnepli anyósom, aki egykor óvónőként is dolgozott. Azt kérde tőlem a napokban, mond fiam, meddig kell még várunk arra, hogy élhessünk? És elmondta, ötven éve hallja, hogy a nyugdíjasok legyenek türelemmel, lesz majd több pénz nekik is. És legyenek türelemmel az orvosok - rajtuk keresztül a betegek és hozzátartozóik -, meg a tanárok is - rajtuk keresztül a gyerekek és szüleik -, mert most nincs rájuk az államnak pénze, most válság van. Az ankét kérdését olvasva 2012 Szlovákiájáról az ő kérdése jutott az eszembe ...

3) Büszke vagyok Csallóközsütörtökre. Polgárként és alpolgármesterként egyaránt. A csatornahálózat tavalyi átadása után idén a hulladékgyűjtő-udvarral gazdagodtunk. Tavaly az iskolát újítottuk fel, az idén a községházát, jövőre az óvoda kerül sorra, már kész a pályázat. Közben bővítettük a sírkertet, jövőre kőpadok is kerülnek a ravatalozóhoz, lakossági összefogással pedig szemet-lelket gyönyörködtető lett Szentháromság-szobrunk. Képviselőtársaimnak és aktív polgártársaimnak is csak azt tudom mondani: járjuk tovább ezt az utat - együtt, összefogással!

4) Egészséget, jó erőt és kitartást kívánok mindenkinek az új évben. Meg azt, hogy legyen időnk és erőnk olykor megállni és szeretteinkre figyelni. Ha anyagiakban nem bővelkedünk is, nem kell lelki szegényekké válnunk.

(Az ankét nyújtotta lehetőséget nem használta ki Kállai László mérnök, Puss Lajos és Veréb Erzsébet.)

Értékrend

„Azt a lelket és nyelvet, melyet rövid időre örökbe kaptunk, új szellemmel fényezve, csorbítatlanul át kell adnunk utódainknak. Ez a küldetésünk – „áldjon, vagy verjen sors keze” - : ez a mi küldetésünk.

Kissé lehajtani a fejet. De a szívet, azt föl, föl, barátaim.

(Kosztolányi Dezső: Lenni vagy nem lenni)

Egyre erőteljesebb az emberekben az a felfismerés, hogy világunkkal baj van, rossz irányt vett a fejlődés. Lassan, de biztosan a haladás csapdájába kerülünk. A materialista kultúra beszippantja az embert. A kacatok ellepik életterünket. Életstílusunkat nem az ésszerűség, hanem a fogyasztás és az ehhez tartozó „-izmusok” irányítják. Azt csináljuk, amit mások, olyanok akarunk lenni, amilyenek mások. A divat befolyásolja életünket szinte minden területen. A nevelésben is. A kor nevelési divatja azt sugallja, hogy gyerekeinknek azért, hogy beváljanak, hogy érvényesüljenek, külön foglalkozásokra, kimagasló teljesítmények felmutatására már a járás, a beszéd tanulásának időszakában fel kell készülniük. Valóban olyan eszeveszett tempóban kell haladnia gyermekünknek a tanulásban, mint azt a világ sugallja? Azért, hogy sikeres legyen? **Mitől sikeres egy ember?**

A siker titka az **önmotivációban, az önművelésben** rejlik, a belső érzelmi energiaforrásban, ami erőteljes cselekvésre ösztönzi az embert. Azt pedig nem lehet elérni akkor, ha gyermekünket túlhajszoljuk, erőltetjük, szidjuk, azt éreztetjük vele, hogy alkalmatlan, hogy értetlen, hogy buta.

Vekerdy Tamás neves magyar gyermekpszichológus szerint nem az lesz sikeres felnőtt, aki kisgyerekkorában már felnőtt módon hajtott és teljesített, hanem az, aki **teljes értékű kisgyerekeletet élhetett.**

Arra kell tehát felesküdni szülőként, pedagógusként, hogy megvédjük gyerekeinket a normálisnál nagyobb mértékű szorongástól, a sodródástól, a személytelen, így személyiséget roncsoló kapcsolatoktól. Szülőként, pedagógusként megadjuk azt az érzelmi biztonságot,

amelyre életkorának megfelelően szüksége van. Aki érzelmi biztonságban, testi-lelki értelemben ölelő melegségben nő fel, az gyerekként és később, felnőttként is jóval eredményesebben tudja megoldani és kiegyensúlyozottabban átvészelni az élet nehézségeit.

Amibe egy szülőnek be kell fektetnie: az az érzelmi biztonság megadása gyermekének. A szülői házban ez aránylag könnyen megvalósítható. De ha eljön az idő, gyermekünk kilép az otthon kapuján, óvodába, iskolába kezd járni. Nem mindig egy milyen óvodát, iskolát választunk a gyerekeknek. A szülőnek hatalmas a felelőssége abban, hogy jó intézményt válasszon csemetéje számára. Olyan kellene, amely nem a teljesítményre hajt, hanem ahol fontos a gyermekszemlélet, az, mennyire értenek a gyermekek nyelvén (a szó legszorosabb értelmében), mennyire tudnak bánni másságukkal, különbségükkel, mennyire fontos a gyermek lelke, nyugalma, önértékelésének alakulása.

Jó iskola választás-e a szülőtől az az intézmény, amelybe sírva jár a kisgyermek, ahol szorong, mert nem tudja, mi folyik körülötte, nem érti, mit mondanak neki, mit miért kell tennie. Milyen érzés az egy gyerekeknek, ha hajszolva, kellemetlen inzultusokkal, fenyítéssel kell napi szinten megküzdenie? Hogyan alakul ebben az esetben a gyermek önmagára vonatkozó pozitív értékelése? Felmérte-e már valaha is valaki „mivé vált” egy gyermek akkor, amikor tökéletesen beszélt ugyan az államnyelvet, de énképe torzára sikeredett? Érzelmi harmónia és megfelelő kapcsolat készség csak azoknál a gyerekeknél alakul ki, akik biztonságban érzik magukat az iskolában is.

Az ember alapvetően társas lény, ezért természetes igénye a közösségi lét, az el-

fogadás. A közösség, az iskola szabad megválasztását nemcsak ez a szükséglet befolyásolja, fontos az egyén helye a közösségen belül, vagyis az, hogy hogyan sikerült beilleszkednie abba a csoportba, amelyben él. Szlovákiában ezen a téren sincsen sajnós „tiszta kép”. Sok szülő nem ismeri fel, hogy az anyanyelvi hatóerő és az anyanyelvi minták követése **kultúrát, értékeket közvetít.** Lehetővé teszi és gazdagítja a társas kapcsolatokat. Az anyanyelven történő tanulás sikeresebben fejleszti az önálló tanulás és önművelés képességét, mert az anyanyelv alapvetően meghatározza a gondolkodásmódot.

Azok a szülők, akik a helyi iskolánkba íratják, majd járatják csemetéjüket, megkönnyítik gyermekük beilleszkedését az iskolai életbe, mert pedagógiai programunk előtérbe helyezi a **gyermekközpontúságot.** Az állandóan változó világ ellenére iskolánkban jól körülhatárolható értékrendszer szabályozza a diákok életét. Elsődleges számunkra az **igényesség, a minőség és a rend** - személyhez kötöten, egyéni hozzáállással. A rend a gyermek számára kiszámíthatóságot jelent, a közösen elfogadott szabályok mellett, hogy irányt adnak az életnek, csökkentik a konfliktusok számát is. Iskolaprogramunk elsődleges célja a használható tudás megszerzése. Pedagógusaink igyekeznek saját szakterületüknek megfelelően felkészíteni a gyerekeket az értelmes életre. Nevelésünket úgy irányítjuk, hogy tanulóink kritikusan gondolkodó, önállóan dönteni képes, felelősségteljes felnőtté váljanak, olyan értékrenddel, amely a becsületen, a másság elfogadásán, az emberiség és benne a magyarság megmaradását segítse.

Végh Brigitta igazgató

Áradjon tovább a szeretet...

Szeptembertől kezdődő cserkészszévünket 8 újonccal indítottuk, ami mostanáig 12 főre bővült. Heti rendszerességgel jövünk össze a cserkészotthonunkban, hogy a cserkészstudást szórakozva, énekelve és táncolva sajátítsuk el. Október első hétvégéjén szerveztük meg első közös tanyázásunkon a helyi plébánián. Szombat délelőtt a hívekkel zarándoklaton vettünk részt Máriavölgyben. Délután a helyi Játékvár játszóházzal közösen megemlékeztünk az aradi vértanúk napjáról. Az emlékezés legizgalmasabb része a csapatverseny volt, amely során az évfordulóval kapcsolatos kérdéseket kellett megoldani. Minden csapat a falu hat pontján elhelyezkedő állomásain oldották meg a rájuk váró feladatokat.

Az állomásokon csapatunk egykori cserkészei várták őket. A háromtagú csapatverseny győztese a játszóház színeiben: Sill Kata, Kiss Flóra és Sípos Ervin, a cserkészekében Méry Fanni, Gál Viktória, Nagy Edina és Sukič Sárka lett. A nap végén táborútre került sor a plébánia udvarán. Vasárnap játékos vetélkedővel folytatódott a tanyázás a tornateremben, majd délután részt vettünk a helyi Szent Jakab Társulás által restaurált Szentháromság szobor ünnepélyes felavatásán.

Azóta még két alkalommal tanyáztunk – aludtunk benn – a cserkészházban. Első alkalommal a fiúk madáretetőt készítettek, a lányok maffint sütöttek, majd közösen dióból készítettünk őszi ajtódíszot. A másik tanyázás alkalmával pedig megtartottuk a Ki mit tud? vetélkedőt, majd a korábbi évekhez hasonlóan ellátogattunk a csákányi gyermekotthonba. Idén is nagyon jó hangulatban telt a közös délutánunk az ott lakó gyerekekkel. Sokat játszottunk, beszélgettünk, a gyerekek rövid műsorral szórakoztattak bennünket, a szakács bácsi pedig süttel kedveskedett. A jó kapcsolatunk megszilárdítása érdekében az igazgatónővel, Németh Renátával és a nevelőkkel még két közös akciót szerveztünk. December 17-én különjárattal ellátogattunk a pozsonyi karácsonyi vásárba, és terve vettük a tavaszi túránkat a Kis

Kárpátokba. Nagyon szépen köszönjük a szülők és a cserkészbarátok támogatását – Sooky Vilma, Kállai Katalin, Méry Zita, Mogrovics Beáta, Lazík Ágnes -, akik időt és fáradságot nem kímélve hozzájárultak a cserkészek gondtalan tanyázásaihoz.

A csenkei baranta csapat és a helyi cserkészcsapat kezdeményezésére falunk is csatlakozott Csallóköz azon településeihez, ahol a település elnevezése rovásírással is megtalálható a községben. December 1-én Salgó Gabriella tartalmas előadásából választ kaptunk a legrégebb írásrendszerek egyikéről, a magyarok ősi írásáról, a rovásírás tudományáról. Az előadás után kimentünk a Felső végi rovásírással falutáblánkhoz, amit ünnepélyesen felavattunk és lelepleztünk.

December 24-én az év legszebb, legmeghittebb ünnepére készülünk. Karácsonykor a kereszténység Jézus születésnapját ünnepli. Napjainkra családi vonatkozása felerősödött, a szeretet, az összetartozás, az ajándékozás ünnepe lett. Mi, a cserkészek is ebben a szellemben tartjuk a foglalkozásait és szervezzük a programokat. Szokásunkhoz híven december 22-én csapatkarácsonyt tartunk a cserkészotthonunkban, majd karácsony előestéjén, 23-án betlehemi játékkal egybekötvé adjuk át a szeretet és a béke lángját lakosainknak.

Mit jelképez a betlehemi láng? 1986 óta évről évre Bécsből - cserkészek kíséretében - rendszerint egy-egy gyermek indul Jézus születésének helyszínére, hogy a jászol helyén épült templomban, a Születés Bazilikában található örökmécsesből lángot vegyen. Lámpásba zárva hozzák aztán repülővel Bécsbe, ahol egy hatalmas és nagy-szabású ünnepség keretében veszik át az egyes országok, nemzetek cserkészküldött-ségei a lángot. Ezt követően a betlehemi láng szállítása speciális lámpákkal és örökmécsesekkel történik, s adják kézről-kézre a cserkészek, hogy elvigyék otthonainkba, hogy ott karácsonyig folyamatosan égjen. Szövetségünk kinevezett cserkésztagja december 15-én vehette át Bécsben a lángot. Az otthonokban fénylő „betlehemi láng” imádságra hívó jelenléte összeköti a magyar családokat a világ különböző pontjain élő keresztényekkel, és elmélyíti az adventi előkészület lelkületét. A gyertyával gyertyát gyújtva továbbított láng, a béke lángja azt is jelképezi, hogy akárcsak a lángot, a békét is embertől emberig kell továbbítani. Az összetartozás, a biztonság, a kölcsönös bizalom és szeretet jele ez a láng.

Áradjon tovább a szeretet, a béke és az együvértartozás érzése minden magyar emberben - éljen bárhol is a világban!

Sukič Klára

Vadócba rózsát oltunk, hogy szebb legyen a világ

Alig pár hét választ el bennünket a 2012-es és végétől, itt az összegzés, az értékelés ideje.

Előkerülnek az év elején készített tervek, jegyzetek, s kezdődhet az összegzés.

Jómagam is így vagyok ezzel. Hosszú évek óta tudatos nevelőmunkával azon vagyok, hogy a Csallóközsütörtöki Magyar Tan nyelvű Alapiskola tanítójaként megismeressem a gyerekekkel az anyanyelv rejtelmeit, szépségét, hogy büszkének legyenek gyökereikre, ismerjék meg falunk múltját, hogy jobban megértsék jelenét, s pár év múlva, felnőttként alakítani tudják jövőjét. Napi munkám mellett most már büszkeséggel írhatom le: tizedik éve sikeresen működik a Játékvár Játsszóház, amelyet azzal a nem titkolt szándékkal, alapítottunk, hogy egy olyan közösség is legyen az iskola falain belül, ahol a gyerekek megismerik az alkotás örömét, s az együvé tartozás érzését. És volt egy másik célunk is, amelyet napi pedagógusi munkámban is követek: élményhez juttatni a gyerekeket, mert az tartósan megmarad lelkükben.

A számvetésnél okvetlenül szólni kell a játszóház fő „működötéről”, a gyerekekről, akikből azóta aktív segítők váltak, s a hajdani tanítványokból anyukák, akiknek (ahogy azt már a Hírnök legutóbbi számában említettem) igényük volt arra, hogy kicsi csemetéiknek is teremtsük meg a közösségi élet lehetőségét. Így jött létre a Pöttöm klub. Azóta már három alkalommal találkoztunk, s mondhatom, nagyon jó hangulatban teltek a foglalkozások. Itt is működik a faluközösséghez való tartozás érzése, hisz a látogatók közt, csemetéiket kísérve voltak olyan anyukák és apukák, akik már elköltöztek Csütörtökből, mert úgy hozta az élet, de fontos számukra a „csütörtökiség”, s ezt az érzést a gyerekeikbe is szeretnék beoltani. Az októberi találkozókor a foglalkozás témája egy őszi mese volt, novemberben a Márton-napi

hagyományokra építettünk, decemberi foglalkozásunk alkalmával pedig anyukák és gyerekek közösen egy téli mesét adtak elő. A Pöttöm klub szervezésében, az előkészületi munkákban fő segítőtársam, szintén volt tanítványom, Sukič (Elek) Klára, akinek pedagógusi végzettsége mellett, rengetek ötletet adnak saját csemetéi. Minden évben célul tűzzük ki a falu többi tömegszervezetével való együttműködést is. Nagyon jó kapcsolatokat ápolunk a tűzoltókkal, valamint a cserkészekkel, ez utóbbi szervezettel októberi hónap folyamán egy közös vetélkedőt szerveztünk az aradi vértanúk tiszteletére, valamint az is hagyomány, hogy közös a decemberi karácsonyváro foglalkozásunk. Nagy örömmel szolgált, s talán a munkánk gyümölcének is tekinthető, hogy az elmúlt játszóházi foglalkozás alkalmával azzal az ötlettel jöttek a gyerekek, hogy szeretnék egy szülinapi meglepetést készíteni Posvancz Margit néninek, a nyugdíjas klub vezetőjének kerek születésnapja alkalmából, mert szerették volna meghálálni a falunapi meglepetés-palacsintát.

Több éve baráti kapcsolatban vagyunk a Légi Méhecskék kézműves körrel. Az idén is látogatóba hívtuk őket Márton-napi vetélkedőnkre. A hangulatos vetélkedő szünetében a résztvevők megkóstolhatták a támogató szülők, nagyszülők által készített sós és édes finomságokat. Az év végi számvetésbe akaratlanul is belekeverednek azon gondolatok, amelyek már a jövőről és a tervekről szólnak. Januárban a hosszú téli szünetet szeretnénk színesíteni, ezért január 5-én „Téli unaloműzés a játszóházban” címmel rendezünk foglalkozást és vetélkedőt.

S hogyan lehet befejezni egy év végi visszatekintést? Talán így:

Érdekes a gyerekekkel foglalkozni, mert adunk és kapunk. A gyerekekkel foglalkozni nagy felelősség, de egyben nagy öröm is. Bár még nekünk, vezetőknél is sokat kell tanulni, de szívügyemnek tartom, hogy csütörtökiként a megszerzett tudásomat, tapasztalatomat szülőfalum ifjúságának adhatom át. A legtalálébban éppen egy volt diákom - aki azóta lelkes Pöttöm klubos anyuka már - fogalmazta meg a játszóházas munka fontosságát, aki egy régi általam használt Mécs László gondolattal összegezte a hosszú évek munkáját: „Vadócba rózsát oltunk, hogy szebb legyen a világ.”

A játszóház szervezői büszkének vagyunk arra, hogy egyre több gyereknek adjuk meg az esélyt arra, hogy általuk is szebb legyen a világ, így - talán nem érdemtelenül - egyre több odafigyelést és elismerést kapunk a szülők, illetve a falu vezetése részéről.

Személy szerint köszönöm a sorsnak, hogy megadta nekem a tanítás képességét, s egyben őszinte szívvel köszönöm mindenkinek, aki bármilyen módon hozzásegített minket az eredményes munkához. Békés, boldog ünnepet kívánunk.

Sill Zsuzsanna

Szép ünnep a szépkorúak napján

Rendkívül hálásak vagyunk a falu képviselőtestületének és a polgármesteri hivatalnak azért a gyönyörű ünnepségért, amelyet a nyugdíjasok napja alkalmából szerveztek számunkra – kezdte beszélgetésünket Posvancz Margit, a helyi nyugdíjasklub elnöke. Azt mondja, tagjaira a meghatódásig elégedettek voltak a finom vacsorával, süteményekkel, gyümölcsökkel, az meg hogy az üdítő mellett még egy kis borocska is volt, a hangulatot pedig még zene is fokozta, tényleg emlékeztetést tették a napot, amit ezúton is köszönnek a polgármesternek és a helyi képviselőknek. S külön öröm volt számunkra, hogy a Csallóközi Daloskör a nyugdíjasok napjára önálló összeállítást készített és adott elő az ünnepély kultúrműsoraként. A klub egyébként az őszi hónapokban a hat évvel ezelőtti megalakulása óta megszokott rend szerint, kéthetente keddenként tart nyitva és várja a tagokat, akik egyre na-

gyobb számban érkeznek is a találkozókra. „Úgy érzem, összeszoktunk. Megszoktuk, hogy itt mindenről beszélgethetünk, csoportosan vagy négyszemközt a másik taggal, harag nincs semmiből, mindent higgadtan, őszintén tudunk megvitatni” – állítja az elnöknő, s némi örömmel hangjában teszi hozzá, hogy senki nem vonja kétségbe a klub létét és fontosságát, sőt, egyre gyakrabban jelentkeznek a tagok különböző szervezési vagy egyéb munkák ellátására, egyre erősödik bennük a kölcsönös segítségnyújtás igénye. Az összejöveteleket egyébként az említett nyugdíjas-napi ünnepségen túl egyéb események is színesítették. Köszöntötték például Bors Ilonát, Puss Erzsébetet és Melo Eleonórákat kerek, hetvenedik születésnapjuk alkalmából, részt vettek a falu közepén felszentelt adventi koszorú díszítésében, ahol a Daloskör is szerepelt, és mintegy

harminc tag ellátogatott a közeli Légre, ahol a dunaszerdahelyi járási nyugdíjas-szervezet rendezett bált. A nyárutón szó volt még arról is, hogy a klubtagok az őszi folyamán még egy kirándulást is tesznek valamelyik közelebbi fürdőbe, ám szervezési okok miatt ez végül elmaradt. „Ennek fejében viszont tarthattunk egy ünnepi közös vacsorát, ahol már a közelgő szent ünnepéről és az Újév fogadásáról is beszélgethettünk, hiszen eddigi szokásainkhoz hasonlóan most szünetel majd a klub munkája, legközelebb már csak januárban találkozunk. Az ünnepi napokat ugyanis szeretik tagjaink eltölteni családi körben” – magyarázta az elnöknő. S mert idei utolsó találkozásukkor a legtöbb szó éppen a családi békéről és szeretetről szólt, ennek átélését kívánja az ünnepek alatt és az új évben is minden csallóközcsütörtöki lakosnak.

-enes-

Kitüntetett csütörtöki véradók

A Vöröskereszt dunaszerdahelyi járási szervezete az idén november 21-én adta át a cseh tudósról, orvosról, Jan Janskýról elnevezett emlékérmeket, amelyeket olyan véradók kapnak, akik önzetlenül és rendszeresen, térítésmentesen bocsátják az egészségügyi szolgáltatók rendelkezésére véréüket – életmentő, segítő szándékkal. A meghitt ünnepségről nem hiányoztak a csallóközcsütörtöki véradók képviselői sem, hiszen ketten – Pronai László és Tadiál Péter – is átvehették a Janský-emlékérem ezüst fokozatát. A kitüntetetteknek nagy örömet okozott, hogy az ünnepségen jelen volt falunk polgármestere is, aki ajándékkal is megköszönte községünk nevében a Vöröskereszt helyi szervezete két tagjának sokéves humánus magatartását, vállalását – tájékoztatta lapunkat Szalay Alice, a helyi szervezet elnöknője.

A Vöröskereszt helyi szervezetének az élete is pezsgő volt az elmúlt hónapokban, hiszen a vezetőség megszervezte a szokásos bált, amely az elnöknő szerint a „véradók

igazi ünnepélye” volt, merthogy a csaknem 50 vendég nagyszerűen, családias légkörben szórakozhatott, s a tánc és az ének mellett baráti beszélgetésekre is lehetőség nyílt. A szervezeti élet másik komoly eseménye az egykori véradók és a vezetőség szokásos találkozója volt. Szalay Alice örül annak, hogy a tagok között nem szakad meg a kapcsolat akkor sem, ha már koruk vagy egészségi állapotuk miatt nem tartozhatnak az aktív véradók közé, a humánus szellem azonban összeköti őket. A rendezvény meghittságát és jó hangulatát fokozta, hogy sütemény formájában szponzori támogatást kapott a Vöröskereszt a helyi Szent Jakab Polgári Társulástól. Mikulásra aztán a Vöröskereszt vezetősége jótékonykodott: ugyancsak hagyományosan 10 személyt, illetve családot látogattak meg ajándéksomagokkal. A zömmel egyedül élő, idős vagy egészségkárosult emberek nagyra értékelik a kezdeményezést, nem elsősorban az ajándék miatt, sokkal in-

kább azért, mert így érzik, ők is fontosak, róluk sem feledkeznek meg a faluközösség. December 15-én rendhagyó csoportos véradásra készül a szervezet. Azért rendhagyóra – magyarázza az elnöknő -, mert ezúttal nem kórházba látogatnak, hanem a közeli Csenkére. Történt, hogy az ottani polgármester megrendelte a faluba a mozgó transzfúziós állomást, amely viszont csak akkor „száll ki”, ha legalább harminc véradó lesz az akció során. Ennek bebiztosítása érdekében fordult Csenke polgármestere segítségkéréssel a csütörtökiekhez, akik rövidke tanakodás után igent mondtak. A csenkei polgármesteri hivatal pedig nagyvonalúan autóbust küld a csütörtöki véradóknak és még meg is vendégeli őket. A vezetőség, persze, már a távolabbi jövőt is tervezi, hiszen februárban újra megszervezik a már nagy hagyományoknak örvendő dőrejárást, március végéig pedig a tisztújító taggyűlést tartják meg a Vöröskereszt helyi szervezetének tagjai.

-is-

A templomban állítják fel a betlehemet

Meglepő, de annál örömtelibb Ma Csallóközsütörtökiek Szent Jakab Polgári Társulása elnöke, Nagy Tibor szerint, hogy az idén hatalmas sajtóérdeklődés mutatkozott meg Szlovákia legnagyobb természetes adventi koszorúja iránt: a szlovák és a magyar köztelevíziók mellett két kereskedelmi adó is beszámolt elkészültéről, megáldásáról. „Gondolom, minden igaz csütörtöki embernek jól esik, ha falujáról pozitív eseménnyel kapcsolatban számolnak be a nagy nézettségű tévéadók” – mondja az elnök, aki lapunkon keresztül is köszöni mindenkinek, aki vagy munkájával, vagy akár csak jelenlétével a koszorú december elsejei megáldásán hozzájárult a sikerhez, s külön megemlíti a helyi Daloskört, amely szép műsorral tette még emlékezetesebbé az idei adventi koszorúavatást.

Kevésbé látványos, ám annál hasznosabb és a jövőbe mutató az elnök szerint az a tény, hogy a nap délelőttjén a gyerekeknek szervezett kézműves táborban mintegy hatvan adventi kiskoszorú is elkészült (a falu közepén álló „természetivel” együtt azokat is megáldotta Masicza Robert, falunk plébánosa), „hiszen nemzeti és keresztény hagyományaink ápolói, továbbörökítői lesznek ők, ha fiatal korukban bevezet-

jük őket az ilyen cselekvés léleklegetítő szépségébe”.

A polgári társulás munkáját a november-decemberi időszakban már hagyományosan az advent és a karácsonyvárás – a meghitt családi együttlét hangulata és a szeretet – határozza meg, ennek jegyében került sor december 16-án a karácsonyi vásárra a helyi kultúrházban, amelyet a karácsonyi koncert követett, amelyen csupa helyi tehetséges fiatal mutatkozott be a közönségnek, erősítve a családin túl a falusi közösségi összetartozás érzését is az ünnepek előtt. A társulás ünnepváró terveiből már csak egy esemény vár megvalósításra: a betlehem felállítása a csallóközsütörtöki templomban, amelyre december 24-én délután kerül sor, s amelyre Nagy Tibor lapunkon keresztül is szeretettel, tisztelettel hívja meg a falu minden jóérezésű polgárát.

E „közhasznú” és látványos munka mellett adminisztratív-szervezési feladatokkal is sikeresen birkózott meg a Szent Jakab Polgári Társulás vezetősége, hiszen az idén is sikerült bejegyezteni a szervezetet azok közé, amelyek a jövő esztendőben is fogadhatják a természetes és jogi személyek által adójukból felajánlott két százalékos támogatást.

n.s.

A mi kislexikonunk

Újszülötteink

Đurišková Hana
(rodičia: RNDr. Radko Đuriška
a RNDr. Marianna Đurišková)

Fecske Alíz
(szülők: Fecske Zoltán és Puha Kornélia)

Fájdalommal búcsuztattuk

Puss Janka élt 76 évet
Vihnalík Tomáš vo veku 22 rokov
Mogrovics Mária élt 84 évet
Kuki József élt 65 évet

Bejelentkeztek falunkba

Hromada László Gombáról,
Madarász Iveta Gútáról,
Franó György Pozsonyból.

Elköltöztek falunkból

Nemecz Mihály,
Ing. Nemecz Iveta,
Nemecz Zoé,
Nemecz Adél - valamennyien Gombára.

Az idei Rock-karácsonyon: ROAD és a POKOLGÉP!

December 29-én a csallóközsütörtöki kultúrházban zárja őszi-téli turnéját falunk Rock 'n' Roll triója, a Phoenix. Egy nagyszabású koncerttel készülnek a srácok, amelyen rajtuk kívül még fellép az Eye Beyond Sight, a War is Ours, a Magyarországon teltházas koncerteket adó ROAD, és az idén 30 éves POKOLGÉP.

További információ a bulival kapcsolatban a zenekar honlapján és facebook-oldalán.

www.phoenixmusic.sk
facebook.com/phoenixzenekar

HÍRNÖK – a csallóközsütörtökiek lapja

Megjelenik: negyedévente, ingyenes kiadvány

Kiadja a Csallóközsütörtöki Községi Hivatal

Vám tér 1, 930 40 Štvrtek na Ostrove, IČO: 305 731

Felelős kiadó: Őry Péter polgármester

Felelős szerkesztő: Neszméri Sándor

E számunk munkatársai voltak: Feketevízi Erika, id. Kállay Tamás, Mgr. Masicza Robert, Sill Zsuzsanna, Sukič Klára, Végh Brigitta

Műszaki szerkesztő: Németh Árpád

Nyilvántartási szám: EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

A Hírnökkel kapcsolatos észrevételeiket, illetve közlésre szánt írásait a községi hivatal titkárságán, felfogadási napokon adhatják le olvasóink.

SPRAVODAJ – občasník Štvrtočanov

Výchádza: štvrťročne, nepredajný výtlačok

Vydáva Obecný úrad Štvrtek na Ostrove

Mýtne nám.1, 930 40 Štvrtek na Ostrove, IČO: 305 731

Zodpovedný vydavateľ: Péter Őry starosta

Zodpovedný redaktor: Sándor Neszméri

Na tomto čísle spolupracovali: Erika Feketevízi, Tomáš Kállay st., Mgr. Robert Masicza, Zsuzsanna Sill, Klára Sukičová, Brigitta Végh

Technický redaktor: Árpád Németh

Evidenčné číslo: EV 4427/11, ISSN: 1338-8258

Pripomenky a návrhy článkov na zverejnenie v občasníku Spravodaj môžete odovzdať na sekretariáte obecného úradu v stránkových dňoch.

A végére összerázódott a csapat

Nem repes az örömtől a csallóközcsü-törtöki FC sportegyesület vezetése a felnőtt csapat őszi fordulóban elért 10. helyezése okán, de id. Kállay Tamás elnök szerint csüggedésre nincs ok, a végére összerázódott a csapat, az új edző, Rastislav Kunc kialakította a szükséges összhangot és csapategységet, amiről a forduló második fele egyértelműen tanúskodik. „Még több pontot is szerezhettünk volna – mondja az elnök -, de a szarvai és a mihályfai mérkőzésen elvették tőlünk a meccset a játékosok, amiről az is tanúskodik, hogy a szövetség egy-egy hónapra eltöltötte őket a végeredményt befolyásoló tévedéseik miatt”. Kállay Tamás szerint amennyiben sikerül megtartani a játékoskeretet és az edzőt is, tavasszal a csütörtökiek az élmezőnybe küzdhetik fel magukat.

Jó lenne legalább két helyen erősíteni a csapatot. Szívesen bővítenék a keretet hazai játékosokkal, de mert hiányzik az ifjúsági csapat, csak igazolásban gondolkodhatnak, így viszont túl korai beszélni bármilyen konkrét játékosról.

Az elnök szeme aztán megcsillan, mert az idősebb diákok csapatáról kezd beszélni, amely – bár csak évek múlva – megoldhatja a felnőtt csapat erősítését, az utánpótlás kérdését. „Első alkalommal játszanak hivatalos bajnoki

mérkőzéseket az idén, a megilletődöttségük érthető, ráadásul korábban nagypályás meccseket nem is játszottak, ez is befolyásolja teljesítményüket. Ennek ellenére magabiztosan tartják magukat a középmezőnyben” – bizakodik az egykori kiváló edző, s hozzászól még: nem szabad elfeledni, hogy a csapatot 12-13 éves játékosok alkotják, több csapatban viszont többségben vannak a 14 évesek, ami a korosztály felső határa. „Ebben a korban az egy, két évnyi különbség sokkal erőteljesebben megmutatkozik, mint mondjuk 18 év után” – állítja az Kállay Tamás. A diákcsoport játékosai ráadásul a tél folyamán is erősödhetnek, a játékosok újabb tapasztalatokat gyűjthetnek, hiszen a klub vezetése benevezte őket a pozsonyi futballszövetség által meghirdetett téli terembajnokságba, így minden hét végén Bazinban vagy Pozsonyban több csapattal is összemérhetik tudásukat.

Az elnök bízik abban is, hogy a tavasz folyamán folytathatják a futballstadion építése, szűpítése. A vezetőség azt tervezi, hogy felújítják az öltözőket, miközben az elnök bízik abban, hogy a válság ellenére az önkormányzat továbbra is tudja támogatni a focicsapatokat, s a szponzorok sem fordítanak hátat az egyesületnek, ők is hozzájárulnak a beruházás megvalósításához. **-i-r**

Idősebb diákok: eredmények, táblázat

Lehnice – Štvrtek n/O.	1:4
FK Zl. Klasy – Štvrtek n/O	1:4
Štvrtek na O. – Šamorín	2:7
O. Potôň – Štvrtek n/O.	2:0
Štvrtek n/O – V. Blahovo	6:1
Čenkovec – Štvrtek n/O.	0:3
Štvrtek – Roma Zl. Klasy	0:3
Kr. Kračany – Štvrtek n/O	3:2
Štvrtek n/O. – H. Potôň	10:1

1	1.FC Roma Zlaté Klasy	9	8	0	1	51:5	24
2	Kráľovičove Kračany	9	7	1	1	47:14	22
3	FK Šamorín	9	5	1	3	54:26	16
4	Orechová Potôň	9	5	1	3	39:16	16
5	Štvrtek n/O	9	5	0	4	31:17	15
6	Čenkovec	9	4	2	3	28:21	14
7	Veľké Blahovo	9	4	0	5	42:42	12
8	FK Zlaté Klasy	9	3	1	5	22:29	10
9	Lehnice	9	1	0	8	6:65	3
10	Horná Potôň	9	0	0	9	7:92	0

Őszi forduló: eredmények, táblázat

Štvrtek n/O – Dolný Štál	3:1
Štvrtek n/O – Čenkovec	0:4
Janíky – Štvrtek n/O	4:0
Štvrtek n/O – Kr. Kračany	1:0
Kost. Kračany – Štvrtek n/O	2:0
Štvrtek n/O – Výdrany	6:2
Trnávka – Štvrtek n/O	1:0
Štvrtek n/O – Malé Dvorníky	1:1
Baloň – Štvrtek n/O	1:1
Štvrtek n/O – Baka	4:1
Rohovce – ŠTVRTOK n/O	3:2
Štvrtek n/O – Blatná n/O	7:0
Michal n/O – Štvrtek n/O	2:2
Štvrtek n/O – V. Blahovo	4:0
Holice n/O – Štvrtek n/O	2:2

1	Janíky	15	11	2	2	40:10	35
2	Baka	15	10	0	5	39:25	30
3	Čenkovec	15	9	2	4	38:14	29
4	Veľké Blahovo	15	9	1	5	30:23	28
5	Michal n/O	15	7	5	3	32:20	26
6	Dolný Štál	15	8	1	6	35:18	25
7	Kráľovičove Kračany	15	7	4	4	29:17	25
8	Holice n/O	15	8	1	6	34:29	25
9	Kostolné Kračany	15	7	1	7	33:20	22
10	Štvrtek n/O	15	6	4	5	33:25	22
11	Malé Dvorníky	15	6	4	5	20:18	22
12	Rohovce	15	6	1	8	26:37	19
13	Výdrany	15	5	1	9	24:36	16
14	Baloň	15	4	1	10	28:45	13
15	Trnávka	15	1	2	12	6:50	5
16	Blatná n/O	15	1	0	14	7:67	3